

naruszenie praw osobistych

Autorskie prawa osobiste podlegają kumulatywnej ochronie wynikającej z prawa autorskiego i prawa cywilnego. Oznacza to, że w przypadku naruszenia możesz wybrać, z których środków ochrony skorzystasz. Zaznaczyć jednak należy, że uwaga ta ma bardziej formalny charakter, ponieważ w praktyce art. 78 ustawy o prawie autorskich i prawach pokrewnych jest niemalże kalką art. 24 kodeksu cywilnego.

prawa zagrożone i naruszone Wskazane uregulowania prawne przewidują środki ochrony już na etapie zagrożenia naruszenia prawa. W przypadku, kiedy zagrożone zostały autorskie prawa osobiste twórcy, może on żądać zaniechania takiego działania. W przypadku dokonanego naruszenia twórca może żądać dopełnienia czynności potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia, a w szczególności – złożenia odpowiedniego publicznego oświadczenia. Jeśli naruszenie autorskich praw osobistych było zawinione, sąd może na żądanie twórcy zasądzić odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub na wniosek twórcy zasądzić odpowiednią kwotę na wskazany przez twórcę cel społeczny.

Mając powyższe na uwadze, masz szereg uprawnień ochronnych jak i wynagradzających niedogodności związane z „kradzieżą” Twojego dzieła. Przysługujące roszczenia mogą być dowolnie przez Ciebie stosowane, co oznacza, że nie musisz korzystać z nich kolejno – zaczynając od najmniej dotkliwego dla naruszcyciela albo ograniczać się jedynie do jednego z nich.

zadośćuczynienie Żądać zadośćuczynienia możesz wyłącznie wtedy, gdy naruszenie jest zawinione. Z zawinionym naruszeniem mamy do czynienia zarówno w sytuacji kiedy osoba naruszająca chciała to zrobić i godziła się na konsekwencje wynikające z naruszenia Twoich dóbr osobistych jako autora, jak i wtedy, kiedy osoba ta nie dochowała należytej staranności, np. wtedy gdy nie sprawdziła, choć mogła to zrobić, czy nadal posługujesz się pseudonimem. Największym problemem jest określenie wysokości zadośćuczynienia. Kwota zadośćuczynienia powinna odpowiadać rodzajowi dobra, które zostało naruszone, oraz uwzględniać charakter, stopień nasilenia i czas trwania doznanawania przez osobę, której dobro zostało naruszone, ujemnych przeżyć psychicznych spowodowanych naruszeniem, stopień winy osoby naruszającej dobra osobiste, cel, który zamierzała ona osiągnąć, podejmując

KIEDY naruszenie jest niezawinione?

Przykład naruszenia niezawinionego przez spółkę. Spółka zleciła wykonanie plakatu grafikowi. Grafik wykonał plakat, który jest plagiatem pracy innego twórcy, pomimo tego, że w umowie oświadczył, że dzieło jest oryginalne i pozbawione zapożyczeń. Spółka w tym wypadku działa w dobrej wierze i nie wiedziała o tym, że jej kontrahent naruszył prawo osoby trzeciej.